

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

25 aprilie 2024*

„Trimitere preliminară – Securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Prestații familiale – Articolul 68 – Reguli de prioritate în caz de cumul de prestații – Obligația instituției din statul membru competent în subsidiar de a transmite o cerere de prestații familiale instituției din statul membru competent cu prioritate – Lipsa unei cereri de prestații familiale în statul membru de reședință al copilului – Recuperare parțială a prestațiilor familiale plătite în statul membru în care se desfășoară activitatea salariată a unuia dintre părinți”

În cauza C-36/23,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Finanzgericht Bremen (Tribunalul Fiscal din Bremen, Germania), prin decizia din 19 ianuarie 2023, primită de Curte la 25 ianuarie 2023, în procedura

L

împotriva

Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul F. Biltgen (raportor), președinte de cameră, domnul J. Passer și doamna M. L. Arastey Sahún, judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: doamna N. Mundhenke, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 noiembrie 2023,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit, de M. Gößling, în calitate de agent;
- pentru guvernul german, de J. Möller, în calitate de agent;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek și J. Vlácil, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: germana.

- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de L. Fiandaca, avvocato dello Stato;
- pentru guvernul neerlandez, de E. M. M. Besselink și K. Bulterman, în calitate de agenți;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, J. Lachowicz și A. Siwek-Ślusarek, în calitate de agenți;
- pentru guvernul slovac, de E. V. Drugda și S. Ondrášiková, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de F. Clotuche-Duvieusart și B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 68 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între L, pe de o parte, și Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit (Casa de alocații familiale din Saxonia a Agenției Federale pentru Ocuparea Forței de Muncă, Germania) (denumită în continuare „Casa de alocații familiale”), pe de altă parte, în legătură cu cererea acesteia din urmă de rambursare parțială a alocațiilor familiale plătite lui L.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 1408/71

- 3 Articolul 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”), prevedea:

„(1) În cazul în care, pe durata aceleiași perioade, pentru același membru de familie și în temeiul desfășurării unei activități profesionale, prestațiile familiale sunt prevăzute de legislația statului membru pe al cărui teritoriu membrii de familie au reședința, dreptul la prestații familiale

datorate în conformitate cu legislația unui alt stat membru, dacă este cazul în temeiul articolului 73 sau 74, se suspendă până la quantumul prevăzut de legislația primului stat membru.

(2) Dacă o cerere pentru prestații nu este făcută în statele membre pe al căror teritoriu au domiciliul membrii de familie, instituția competentă a celui alt stat membru poate aplica dispozițiile alineatului (1), ca și cum prestațiile ar fi acordate în primul stat membru.”

Regulamentul nr. 883/2004

4 Considerentul (35) al Regulamentului nr. 883/2004 este redactat după cum urmează:

„Pentru a se evita cumulumul nejustificat de prestații, este necesar să se stabilească reguli de prioritate în cazul cumulului de drepturi la prestații familiale în temeiul legislației statului membru competent și în temeiul legislației statului membru de reședință al membrilor de familie.”

5 Articolul 1 literele (a)-(c) din acest regulament cuprinde următoarele definiții:

„În sensul prezentului regulament:

(a) prin «activitate salariată» se înțelege orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă;

(b) prin «activitate independentă» se înțelege orice activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă;

(c) prin «persoană asigurată» se înțelege, în raport cu diferitele ramuri de securitate socială prevăzute de titlul III capitolele 1 și 3, orice persoană care îndeplinește condițiile impuse de legislația statului membru competent în temeiul titlului II pentru a avea dreptul la prestații, luând în considerare dispozițiile prezentului regulament.”

6 Articolul 11 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede:

„Sub rezerva articolelor 12-16:

(a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv;

[...]”

7 Capitolul 8, consacrat prestațiilor familiale, din titlul III din același regulament, intitulat „Dispoziții speciale aplicabile diferitelor categorii de prestații”, cuprinde articolele 67-69 din acesta.

8 Articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Membrii de familie care își au reședința într-un alt stat membru”, prevede:

„Persoana are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent, inclusiv pentru membrii familiei sale care își au reședința în alt stat membru, ca și cum aceștia și-ar

avea reședința în primul stat membru. Cu toate acestea, titularul unei pensii are dreptul la prestații familiale în conformitate cu legislația statului membru competent pentru pensia sa.”

9 Potrivit articolului 68 din acest regulament, intitulat „Reguli de prioritate în caz de cumul”:

„(1) În cazul în care, pentru aceleași perioade și pentru aceiași membri de familie, se prevăd prestații în legislația a mai mult de un stat membru, se aplică următoarele reguli de prioritate:

- (a) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu titluri diferite, ordinea de prioritate este după cum urmează: în primul rând, drepturile dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente, în al doilea rând, drepturile dobândite în temeiul primirii unei pensii și, în ultimul rând, drepturile dobândite în temeiul rezidenței;
- (b) în cazul prestațiilor ce se plătesc de către mai mult de un stat membru cu același titlu, ordinea de prioritate se stabilește cu trimitere la următoarele criterii subsidiare:
  - (i) în cazul drepturilor dobândite în temeiul unei activități salariate sau independente: locul de reședință al copiilor, cu condiția să existe activitatea menționată și, în subsidiar, după caz, cea mai mare valoare a prestațiilor prevăzută de legislațiile conflictuale. În acest din urmă caz, costul prestațiilor se împarte în conformitate cu criteriile definite în regulamentul de aplicare;

[...]

(iii) în cazul drepturilor dobândite în temeiul rezidenței: locul de reședință al copiilor.

(2) În cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1). Drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altei sau altor legislații conflictuale se suspendă până la valoarea prevăzută de prima legislație și se acordă, după caz, sub forma unui supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare. Nu este însă necesar ca această diferență suplimentară să fie acordată copiilor care sunt rezidenți într-un alt stat membru, dacă dreptul la prestațiile în cauză se întemeiază exclusiv pe locul de reședință.

(3) În cazul în care, în temeiul articolului 67, se prezintă o cerere de prestații familiale către instituția competentă dintr-un stat membru a cărui legislație se aplică, dar nu pe baza dreptului de prioritate, în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol:

- (a) instituția respectivă înaintează fără întârziere cererea către instituția competentă din statul membru a cărui legislație se aplică cu prioritate, informează persoana în cauză și, fără a se aduce atingere dispozițiilor regulamentului de aplicare cu privire la acordarea provizorie de prestații, furnizează, dacă este necesar, un supliment reprezentând diferența, prevăzut la alineatul (2);
- (b) instituția competentă din statul membru a cărui legislație se aplică cu prioritate tratează cererea ca și cum i-ar fi fost prezentată direct, iar data la care această cerere a fost prezentată primei instituții se consideră data prezentării sale la instituția prioritară.”

10 Articolul 76 alineatele (4) și (5) din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„(4) Instituțiile și persoanele reglementate de prezentul regulament au obligația să se informeze reciproc și să coopereze pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului regulament.

[...]

Persoanele în cauză au obligația de a informa instituțiile din statul membru competent și statul membru de reședință, în cel mai scurt termen, cu privire la orice modificare a situației lor personale sau familiale care aduce atingere drepturilor la prestațiile prevăzute de prezentul regulament.

(5) Nerespectarea obligației de informare prevăzute la alineatul (4) al treilea paragraf poate face obiectul unor sancțiuni proporționale, în conformitate cu dreptul intern. Cu toate acestea, aceste măsuri sunt echivalente cu cele aplicabile în situații similare, care țin de ordinea juridică internă, astfel încât pentru solicitanți să nu fie imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea practică a drepturilor conferite persoanelor în cauză de prezentul regulament.”

11 Articolul 81 din același regulament prevede:

„Revendicările, declarațiile sau recursurile care ar fi trebuit introduse, în aplicarea legislației unui stat membru, într-un anumit termen la o autoritate, instituție sau jurisdicție din statul membru respectiv, sunt admise, în cazul în care sunt introduse în același termen menționat la o autoritate, o instituție sau o jurisdicție corespunzătoare dintr-un alt stat membru. În acest caz, autoritatea, instituția sau jurisdicția astfel sesizată transmite fără întârziere aceste revendicări, declarații sau recursuri autorității, instituției sau jurisdicției competente din primul stat membru, fie direct, fie prin intermediul autorităților competente din statul membru în cauză. Data la care aceste revendicări, declarații sau recursuri sunt prezentate unei autorități, unei instituții sau unei jurisdicții din al doilea stat membru se consideră data prezentării lor la autoritatea, instituția sau jurisdicția competentă.”

12 Articolul 84 din Regulamentul nr. 883/2004, intitulat „Colectarea cotizațiilor și recuperarea prestațiilor”, are următorul cuprins:

„(1) Colectarea cotizațiilor convenite unei instituții dintr-un stat membru și recuperarea prestațiilor necuvenite acordate de instituția unui stat membru se pot realiza în alt stat membru, în conformitate cu procedurile și cu garanțiile și privilegiile aplicabile în cazul colectării cotizațiilor convenite instituției corespunzătoare din cel de-al doilea stat membru și al recuperării prestațiilor necuvenite acordate de aceasta.

(2) Hotărârile executorii pronunțate de instanțele judecătorești și deciziile emise de autoritățile administrative privind colectarea cotizațiilor, a dobânzilor și a oricăror alte cheltuieli sau recuperarea prestațiilor necuvenite în temeiul legislației unui stat membru sunt recunoscute și puse în executare, la cererea instituției competente într-un alt stat membru, în limitele și în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația și de orice alte proceduri care sunt aplicabile unor decizii similare din statul membru din urmă. Aceste hotărâri și decizii sunt declarate executorii în statul membru respectiv, în măsura în care legislația și orice alte proceduri din statul membru respectiv impun acest lucru.

[...]”

Regulamentul (CE) nr. 987/2009

- 13 Articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1) prevede:

„Persoanele cărora li se aplică [Regulamentul nr. 883/2004] trebuie să transmită instituției competente informațiile, documentele sau documentele justificative pentru determinarea situației lor ori a familiei acestora, pentru a-și stabili sau păstra drepturile și obligațiile, precum și pentru a stabili care este legislația aplicabilă și, respectiv, obligațiile care le revin în temeiul acesteia.”

- 14 Articolul 60 din acest regulament prevede:

„(1) Cererea pentru prestații familiale este adresată instituției competente. În scopul aplicării articolelor 67 și 68 din [Regulamentul nr. 883/2004], se ia în considerare situația întregii familii, ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză și ar avea reședința pe teritoriul acestuia, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a solicita aceste prestații. Atunci când o persoană care are dreptul de a solicita prestații nu își exercită acest drept, autoritatea competentă din statul membru a cărui legislație se aplică ia în considerare cererea pentru prestații familiale depusă de celălalt părinte, o persoană asimilată acestuia sau o persoană sau instituție care acționează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor.

(2) Instituția căreia i se adresează cererea, în conformitate cu alineatul (1), o examinează pe baza informațiilor detaliate furnizate de solicitant, ținând seama de situația generală *de facto* și de situația *de iure* a familiei solicitantului.

În cazul în care instituția respectivă consideră că legislația sa se aplică în temeiul dreptului de prioritate, în conformitate cu articolul 68 alineatele (1) și (2) din [Regulamentul nr. 883/2004], aceasta acordă prestațiile familiale, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

În cazul în care instituția respectivă consideră că există posibilitatea acordării unui supliment diferențial, în temeiul legislației unui alt stat membru, în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) din [Regulamentul nr. 883/2004], respectiva instituție transmite fără întârziere cererea instituției competente din celălalt stat membru și informează persoana în cauză; de asemenea, aceasta informează instituția din celălalt stat membru cu privire la decizia sa referitoare la cerere și la cuantumul prestațiilor familiale plătite.

(3) În cazul în care instituția căreia i-a fost adresată cererea consideră că legislația sa este aplicabilă, dar nu în virtutea unui drept de prioritate, în conformitate cu articolul 68 alineatele (1) și (2) din [Regulamentul nr. 883/2004], aceasta adoptă fără întârziere o decizie provizorie privind regulile de prioritate care trebuie aplicate și transmite cererea instituției din celălalt stat membru, în conformitate cu articolul 68 alineatul (3) din [Regulamentul nr. 883/2004], informându-l, de asemenea, pe solicitant. Această instituție are la dispoziție două luni pentru a adopta o poziție cu privire la decizia provizorie respectivă.

În cazul în care instituția căreia i-a fost transmisă cererea nu adoptă o poziție în termen de două luni de la primirea cererii, se aplică decizia provizorie menționată anterior, iar această instituție plătește prestațiile prevăzute în legislația sa și informează instituția căreia i-a fost adresată cererea cu privire la cuantumul prestațiilor plătite.

[...]

(5) În cazul în care instituția care a furnizat provizoriu prestațiile a plătit mai mult decât quantumul pentru care era responsabilă în ultimă instanță, aceasta poate solicita să îi fie rambursată diferența de către instituția care poartă responsabilitatea primară, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 73 din regulamentul de punere în aplicare.”

Dreptul german

- 15 Articolul 31 a treia teză din Einkommensteuergesetz (Legea privind impozitul pe venit), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „EStG”), prevede:

„În cursul anului calendaristic în curs, alocațiile familiale se plătesc lunar sub forma rambursării impozitului.”

- 16 Articolul 32 alineatele (1) și (3) din EStG are următorul cuprins:

„(1) Prin copii se înțelege:

1. descendenți de gradul 1 ai contribuabilului,

[...]

(3) Un copil este luat în considerare începând cu luna calendaristică în cursul căreia s-a născut și pentru fiecare lună calendaristică următoare la începutul căreia nu a împlinit vârsta de 18 de ani.”

- 17 Articolul 62 alineatul (1) din EStG prevede:

„În ceea ce privește copiii în sensul articolului 63, are dreptul la alocații familiale în temeiul prezentei legi orice persoană:

1. care are domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul național sau

2. care, deși nu are domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul național,

a) este supusă unei obligații fiscale nelimitate privind plata impozitului pe venit în temeiul articolului 1 alineatul (2) sau

b) este tratată ca fiind supusă unei obligații fiscale nelimitate privind plata impozitului pe venit în temeiul articolului 1 alineatul (3).

[...]”

- 18 Potrivit articolului 63 alineatul (1) din EStG:

„¹Prin copii se înțelege:

1. copiii în sensul articolului 32 alineatul (1),

[...]

²Articolul 32 alineatele (3)-(5) se aplică prin analogie. [...]"

19 Articolul 70 alineatul (2) din EStG prevede:

„¹ În măsura în care intervin modificări în circumstanțele relevante pentru dreptul la alocații familiale, acordarea alocațiilor familiale trebuie anulată sau modificată cu efect de la data modificării circumstanțelor. [...]"

20 Articolul 37 din Abgabenordnung (Codul fiscal), în versiunea aplicabilă litigiului principal, prevede:

„(1) Drepturile rezultate din obligația de plată a impozitului includ perceperea impozitului de la persoana impozabilă, rambursarea impozitului, perceperea impozitului de la terțul solidar, accesoriile impozitului, rambursarea prevăzută la alineatul (2) și restituirea impozitului prevăzută în legile fiscale speciale.

(2)¹ Orice persoană în numele căreia a fost efectuată plata sau rambursarea, fără temei juridic, a unui impozit datorat de persoana impozabilă, a unei rambursări a impozitului, a unui impozit datorat de terțul solidar sau a unui accesoriu al impozitului dispune față de beneficiarul plății de un drept la restituirea sumei plătite sau rambursate. ²Situația este aceeași atunci când temeiul juridic al plății sau al rambursării dispăre ulterior.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

21 Reclamantul din litigiul principal este un resortisant polonez care desfășoară de mai mulți ani o activitate salariată în Germania. Soția sa locuiește în Polonia cu copilul lor comun, născut în anul 2008.

22 În anul 2016, reclamantul din litigiul principal a formulat o cerere în vederea obținerii unor alocații familiale în Germania, atestând activitatea sa salariată în Germania și lipsa unei activități profesionale exercitate de soția sa în Polonia. Casa de alocații familiale a admis această cerere pentru motivul că legislația germană care prevede dreptul la alocații familiale este aplicabilă cu prioritate pentru perioada de activitate salariată a reclamantului din litigiul principal.

23 În anul 2019, în cadrul unei proceduri de control al dreptului la alocații familiale, Casa de alocații familiale a trimis reclamantului din litigiul principal un chestionar pentru a confirma datele furnizate și a solicitat autorităților competente poloneze informații cu privire la existența unei eventuale activități profesionale a soției reclamantului din litigiul principal și a unui drept la prestații familiale poloneze.

24 Autoritățile menționate au răspuns că aceasta din urmă desfășura o activitate profesională din anul 2006 și contribuia la regimul de securitate socială agricol polonez, însă nu primea prestații familiale poloneze. Cu toate că, după o modificare legislativă intervenită în Polonia în cursul anului 2019, era de atunci înainte posibil să se obțină prestații denumite „familie 500+” fără condiții privind veniturile, soția reclamantului din litigiul principal ar fi declarat totuși că nu dorea să prezinte o cerere în acest sens.

25 În urma acestui răspuns, Casa de alocații familiale a anulat, în temeiul articolului 70 alineatul (2) din EStG, începând cu luna octombrie 2020, acordarea alocațiilor familiale germane până la concurența cuantumului prestațiilor familiale prevăzute de lege în Polonia.

- 26 Pe de altă parte, Casa de alocații familiale, printr-o „cerere de stabilire a competenței”, a solicitat autorităților competente poloneze să examineze dreptul la prestații familiale începând din luna iulie 2019. Aceste autorități au răspuns printre altele că soția reclamantului din litigiul principal nu a primit nicio prestație de acest tip de la 1 iulie 2019 și că nu dorea să formuleze o cerere în vederea primirii unor astfel de prestații.
- 27 Prin decizia din 6 ianuarie 2021, Casa de alocații familiale a anulat acordarea alocațiilor familiale pentru perioada cuprinsă între luna iulie 2019 și luna septembrie 2020 până la concurența cuantumului prestațiilor familiale prevăzute de lege în Polonia și a solicitat reclamantului din litigiul principal rambursarea sumelor plătite în exces din alocațiile familiale, și anume suma de 1 674,60 euro corespunzătoare plății acestor alocații în perioada respectivă.
- 28 În urma respingerii cererii sale de modificare a acestei decizii, reclamantul din litigiul principal a introdus o acțiune la Finanzgericht Bremen (Tribunalul Fiscal din Bremen, Germania), care este instanța de trimitere.
- 29 În susținerea acțiunii formulate, reclamantul din litigiul principal afirmă că soția sa nu desfășoară o activitate profesională, ferma agricolă pe care a moștenit-o de la părinții săi nefiind exploatată. Asigurarea în cadrul regimului de securitate socială agricolă polonez, pentru care plătește cotizații, ar fi fost încheiată ca urmare a dreptului de proprietate asupra acestei ferme și nu ar presupune exercitarea unei activități agricole independente. În plus, în perioada menționată la punctul 27 din prezenta hotărâre, soția sa nici nu ar fi solicitat, nici nu ar fi primit alocații familiale în Polonia.
- 30 Casa de alocații familiale susține printre altele că soția reclamantului din litigiul principal are dreptul la prestații denumite „familie 500+”, a căror acordare nu este condiționată, din luna iulie 2019, de obținerea unor venituri. În plus, astfel cum reiese din informațiile obținute de la autoritățile competente poloneze, trebuie să se considere că soția menționată desfășoară o activitate profesională în Polonia. Din articolul 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004 ar rezulta că prestațiile familiale sunt datorate cu titlu prioritar în acest stat membru, întrucât copilul reclamantului din litigiul principal și soția sa au reședința în acest stat.
- 31 Instanța de trimitere consideră că rezultă din jurisprudența Curții referitoare la Regulamentul nr. 1408/71, care a fost abrogat prin Regulamentul nr. 883/2004, și în special din Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer (C-16/09, EU:C:2010:605), că suspendarea unui drept la prestații familiale ca urmare a existenței unui astfel de drept într-un alt stat membru nu poate fi avută în vedere decât dacă prestațiile familiale sunt plătite efectiv de acest alt stat membru și că, în lipsa unei asemenea plăți, este lipsit de relevanță faptul că neplata se datorează numai faptului că nu a fost depusă o cerere în acest sens.
- 32 Instanța de trimitere arată însă că, în ceea ce privește situațiile existente în temeiul Regulamentului nr. 883/2004, Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală, Germania) a considerat că, în temeiul ficțiunii instituite la articolul 68 alineatul (3) litera (b) și la articolul 81 din acest regulament, cererea de prestații familiale depusă în statul membru a cărui legislație nu este aplicabilă cu prioritate este de asemenea considerată o cerere de prestații familiale depusă, la aceeași dată, în statul membru a cărui legislație este aplicabilă cu prioritate, ceea ce ar permite să se considere că, în cadrul unei cereri în acest din urmă stat, este respectată condiția formală privind nașterea dreptului. Potrivit Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală), aceasta ar fi situația chiar dacă primul stat nu are cunoștință de existența unui element de extraneitate,

întrucât nu a fost informat de solicitant, și, prin urmare, nu transmite cererea menționată celui de al doilea stat membru. Ar rezulta că dispozițiile articolului 68 din acest regulament nu se aplică numai atunci când, în statul membru a cărui legislație este aplicabilă cu prioritate, nu sunt îndeplinite condițiile materiale ale unui drept, în special ca urmare a depășirii limitei de vârstă sau a pragurilor de venit.

- 33 Instanța de trimitere subliniază că Regulamentul nr. 883/2004 are ca scop, după cum reiese din considerentul (35) al acestuia, evitarea cumulurilor nejustificate de prestații în cazul cumulului de drepturi la prestații familiale în temeiul legislațiilor mai multor state membre, astfel încât regulile de prioritate prevăzute la articolul 68 din acest regulament nu trebuie în principiu să aibă ca efect să acorde beneficiarului prestații inferioare celor care i-ar fi plătite dacă aceste reguli de prioritate nu ar fi aplicate.
- 34 În ceea ce privește alineatul (3) al articolului 68 din regulamentul menționat, instanța de trimitere consideră că asimilarea cererilor, astfel cum sunt descrise la punctul 32 din prezenta hotărâre, care este prevăzută acolo și care urmărește simplificarea procedurii pentru beneficiar, nu are incidență asupra faptului că termenele de depunere a cererilor de acordare a prestațiilor familiale și posibilitatea acordării retroactive a unor asemenea prestații rămân reglementate de legislațiile naționale și că, prin urmare, introducerea unei asemenea cereri anuale și prealabile este impusă în Polonia. În plus, procedura prevăzută la litera (a) a acestui alineat (3) nu ar privi decât situația în care trebuie adoptată o decizie cu privire la o cerere de acordare a unor prestații familiale care nu a fost încă soluționată.
- 35 Totuși, dacă nu acesta ar fi cazul, iar normele de prioritate prevăzute la articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 ar trebui să se aplice într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, instanța de trimitere ridică problema dacă trebuie să se determine prioritatea între statele membre în cauză pe baza condițiilor de naștere a drepturilor prevăzute de dreptul național sau pe baza criteriilor vizate la articolele 11-16 din acest regulament. În ceea ce privește această a doua ipoteză, instanța de trimitere ridică problema dacă trebuie să se prezume că o persoană desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru din moment ce autoritățile competente din acest stat membru o atestă, în pofida afirmației contrare a persoanei menționate.
- 36 În aceste condiții, Finanzgericht Bremen (Tribunalul Fiscal din Bremen) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004 permite recuperarea *a posteriori* parțială a alocațiilor familiale din Germania în considerarea unui drept prioritar existent într-un alt stat membru, chiar dacă în acest alt stat membru nu s-a stabilit și nu s-a plătit, respectiv nu se stabilește și nu se plătește nicio prestație familială pentru copil, cu consecința că suma rămasă beneficiarului conform legii germane este în final inferioară alocațiilor familiale din Germania?

2) În ipoteza în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, tranșarea problemei referitoare la motivele pentru care prestațiile trebuie acordate de mai multe state membre în sensul articolului 68 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 sau la elementele care determină nașterea drepturilor ce trebuie coordonate depinde de condițiile stabilite în legislația națională referitor la nașterea acestor drepturi ori de criteriile în considerarea cărora persoanele vizate sunt supuse reglementărilor naționale ale respectivelor state membre în temeiul articolelor 11-16 din Regulamentul nr. 883/2004?

- 3) În ipoteza în care aspectul determinant ar consta în criteriile în considerarea cărora persoanele vizate sunt supuse reglementărilor naționale ale respectivelor state membre în temeiul articolelor 11-16 din Regulamentul nr. 883/2004, articolul 68 coroborat cu articolul 1 literele (a) și (b) și cu articolul 11 alineatul 3 litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că este necesar să se prezume existența unei activități salariate sau a unei activități independente a unei persoane într-un alt stat membru sau a unei situații care, din punctul de vedere al dreptului asigurărilor sociale, este asimilată unei astfel de activități, atunci când casa de asigurări sociale din celălalt stat membru atestă existența unei asigurări «în calitate de agricultor», iar instituția competentă în materia prestațiilor familiale din acest stat confirmă existența unei activități profesionale, chiar dacă persoana vizată arată că asigurarea este legată exclusiv de proprietatea asupra fermei înregistrate ca suprafață agricolă utilă, care nu este însă exploatată în fapt?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 37 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004, care stabilește regulile de prioritate în caz de cumul de prestații familiale, trebuie interpretat în sensul că permite instituției dintr-un stat membru a cărui legislație nu are prioritate potrivit criteriilor prevăzute la alineatul (1) al acestui articol să solicite persoanei interesate rambursarea parțială a unor astfel de prestații plătite în acest stat membru, ca urmare a existenței unui drept la aceste prestații prevăzut în legislația unui alt stat membru aplicabilă cu prioritate, chiar dacă în acest alt stat membru nu a fost stabilită și nici plătită nicio prestație familială.
- 38 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că un lucrător care, precum reclamantul din litigiul principal, lucrează într-un stat membru și a cărui familie locuiește pe teritoriul unui alt stat membru intră în domeniul de aplicare al articolului 67 din Regulamentul nr. 883/2004.
- 39 Articolul 67 din Regulamentul nr. 883/2004 instituie principiul în temeiul căruia o persoană poate pretinde prestații familiale pentru membrii familiei sale care au reședința în alt stat membru decât cel competent să plătească aceste prestații, ca și cum aceștia ar avea reședința în acest din urmă stat membru. Astfel, acest articol are scopul de a facilita lucrătorilor migranți obținerea de alocații familiale în statul în care sunt încadrați în muncă în cazul în care familia lor nu s-a deplasat împreună cu ei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 septembrie 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punctele 35 și 36, precum și jurisprudența citată).
- 40 Or, acest principiu al asimilării nu este absolut, în sensul că, atunci când mai multe drepturi sunt datorate în temeiul unor legislații diferite, trebuie să se aplice regulile pentru prevenirea cumulului prevăzute la articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004 [a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 octombrie 2022, DN (Recuperarea de prestații familiale), C-199/21, EU:C:2022:789, punctul 33 și jurisprudența citată].
- 41 După cum reiese din considerentul (35) al Regulamentului nr. 883/2004, obiectivul acestor norme constă în evitarea cumulurilor nejustificate de prestații în caz de cumul de drepturi la prestații familiale.

- 42 Astfel, litera (a) a alineatului (1) al articolului 68 din Regulamentul nr. 883/2004 stabilește regulile de prioritate în cazul prestațiilor ce se plătesc de mai mult de un stat membru cu titluri diferite, în timp ce litera (b) a acestui alineat prevede ordinea de prioritate pentru prestațiile ce se plătesc cu același titlu. Potrivit alineatului (2) al acestui articol, în cazul cumulului de drepturi, prestațiile familiale se acordă în conformitate cu legislația desemnată ca având prioritate în conformitate cu alineatul (1) al articolului menționat, iar drepturile la prestații familiale acordate în temeiul altor legislații se suspendă până la concurența valorii prevăzute de prima legislație și se acordă, dacă este cazul, sub forma unui supliment reprezentând diferența, pentru partea care depășește această valoare.
- 43 În ceea ce privește aplicabilitatea acestor reguli de prioritate, trebuie amintit că din jurisprudența Curții rezultă că, pentru a se putea considera că există un atare cumul într-o situație dată, nu este suficient ca prestațiile să fie datorate în statul membru de reședință al copilului în cauză și să fie, în paralel, numai susceptibile să fie plătite într-un alt stat membru. Este de asemenea necesar ca persoana interesată să îndeplinească toate condițiile, atât de formă, cât și de fond, impuse de legislația statului respectiv pentru a putea exercita acest drept, printre care poate figura eventual condiția introducerii unei cereri prealabile [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, punctele 52 și 53, precum și Hotărârea din 13 octombrie 2022, DN (Recuperarea de prestații familiale), C-199/21, EU:C:2022:789, punctele 34 și 35, precum și jurisprudența citată].
- 44 Această jurisprudență, care privește normele de prioritate care erau prevăzute la articolul 76 din Regulamentul nr. 1408/71, nu a fost repusă în discuție de introducerea mecanismului prevăzut la alineatul (3) al articolului 68 din Regulamentul nr. 883/2004.
- 45 În această privință, din cuprinsul literei (a) a alineatului (3) al articolului 68 din Regulamentul nr. 883/2004 reiese că instituția competentă dintr-un stat membru la care este depusă o cerere de prestații familiale, dar a cărei legislație nu se aplică cu prioritate potrivit alineatelor (1) și (2) ale aceluiași articol transmite această cerere fără întârziere instituției competente din statul membru a cărei legislație se aplică cu prioritate, informează persoana în cauză și furnizează, dacă este necesar, un supliment reprezentând diferența prevăzută la alineatul (2) al acestui articol, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 60 din Regulamentul nr. 987/2009 referitoare la acordarea provizorie a prestațiilor.
- 46 În ceea ce privește acest din urmă articol, care, ca urmare a trimiterii pe care o efectuează la articolele 67 și 68 din Regulamentul nr. 883/2004, trebuie examinat în raport cu acestea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 septembrie 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punctul 34), este necesar să se constate că el prevede, la alineatul (3) primul paragraf, că instituția sesizată cu o cerere de acordare a prestațiilor familiale care consideră că legislația sa nu are prioritate, adoptă o decizie provizorie privind regulile de prioritate care trebuie aplicate și transmite cererea respectivă instituției din celălalt stat membru, informându-l totodată pe solicitant cu privire la această transmitere. Al doilea paragraf al aceluiași alineat precizează că, în cazul în care instituția căreia i-a fost transmisă cererea nu adoptă o poziție în termen de două luni de la primirea acesteia, se aplică decizia provizorie adoptată de prima instituție sesizată și aceasta din urmă trebuie să plătească prestațiile prevăzute în legislația sa.

- 47 Așadar, reiese cu claritate din modul de redactare a articolului 60 din Regulamentul nr. 987/2009 că instituția unui stat membru sesizată cu o cerere de acordare a unor prestații familiale, care consideră că legislația sa nu are prioritate, este obligată, în cazul lipsei unei luări de poziție de către instituția considerată competentă cu titlu prioritar, să plătească prestațiile prevăzute în temeiul acestei legislații.
- 48 În consecință, într-o asemenea situație, această instituție nu poate să suspende plata prestațiilor familiale menționate până la concurența cuantumului eventual prevăzut de legislația considerată ca fiind prioritară și să le acorde sub forma unui supliment reprezentând diferența pentru partea care depășește acest cuantum.
- 49 Această interpretare este de altfel confirmată de articolul 60 alineatul (5) din Regulamentul nr. 987/2009, care prevede că, atunci când o instituție care a furnizat provizoriu prestațiile a plătit mai mult decât cuantumul pentru care era responsabilă în ultimă instanță, aceasta poate solicita să îi fie rambursată diferența de către instituția prioritară.
- 50 În plus, articolul 68 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 883/2004 prevede că instituția competentă a cărei legislație se aplică cu prioritate tratează cererea ca și cum i-ar fi fost prezentată direct, iar data la care această cerere a fost prezentată primei instituții se consideră data prezentării sale la instituția prioritară.
- 51 Dispozițiile articolului 68 alineatul (3) din Regulamentul nr. 883/2004 sunt completate de cele ale articolului 81 din acest regulament, în temeiul cărora depunerea unei cereri la o autoritate, instituție sau jurisdicție dintr-un alt stat membru decât statul membru chemat să acorde prestația are aceleași efecte ca în cazul în care această cerere ar fi fost prezentată direct autorității competente a acestui din urmă stat membru, iar data la care această cerere a fost prezentată în primul stat membru este considerată data prezentării ei la autoritatea, instituția sau jurisdicția competentă pentru soluționarea acesteia.
- 52 Aceste dispoziții urmăresc să faciliteze circulația lucrătorilor migranți, simplificând din punct de vedere administrativ demersurile lor, dată fiind complexitatea procedurilor administrative existente în diferitele state membre, și să evite ca, din motive de pur formalism, persoanele în cauză să poată fi private de drepturile lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 2022, Chief Appeals Officer și alții, C-3/21, EU:C:2022:737, punctul 26).
- 53 Astfel, în măsura în care se presupune că o cerere prezentată de persoana în cauză este transmisă în mod automat autorității competente a statului membru a cărui legislație este aplicabilă cu prioritate și în care, din cauza ficțiunii potrivit căreia data prezentării cererii la o autoritate competentă trebuie considerată data prezentării la autoritatea chemată să o soluționeze cu prioritate, condiția menționată la punctul 43 din prezenta hotărâre referitoare la prezentarea unei cereri prealabile nu mai este în principiu necesară pentru aprecierea existenței unei situații de cumul de prestații în vederea aplicării regulilor de prioritate.
- 54 Nu este mai puțin adevărat că toate celelalte condiții de formă și de fond impuse de legislația statului membru competent cu prioritate trebuie să fie respectate, din moment ce este necesar să se facă distincție între prezentarea unei cereri de prestații familiale și dreptul de a încasa asemenea prestații [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 octombrie 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, punctul 46, și Hotărârea din 13 octombrie 2022, DN (Recuperarea de prestații familiale), C-199/21, EU:C:2022:789, punctul 42].

- 55 În această privință, trebuie amintit că statele membre rămân competente să își organizeze sistemele de securitate socială și că legislația fiecărui stat membru este cea care trebuie să determine condițiile de acordare a prestațiilor de securitate socială, quantumul și durata acordării acestora, precum și termenele pentru introducerea cererilor în vederea obținerii acestor prestații (Hotărârea din 29 septembrie 2022, Chief Appeals Officer și alții, C-3/21, EU:C:2022:737, punctul 39, precum și jurisprudența citată).
- 56 În plus, din modul de redactare a articolului 1 literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 883/2004, care definește o activitate salariată sau independentă ca fiind o activitate sau situație echivalentă considerată ca atare, în aplicarea legislației de securitate socială din statul membru în care se desfășoară această activitate sau în care există situația echivalentă, rezultă că aprecierea aspectului dacă o persoană desfășoară o asemenea activitate, în sensul articolului 68 din acest regulament, revine instituției competente din statul membru în care se desfășoară respectiva activitate.
- 57 Astfel, dat fiind că decizia privind acordarea de prestații familiale este subordonată interpretării și aplicării legislației statului membru în cauză, instituția dintr-un alt stat membru nu este în măsură să aprecieze dacă sunt îndeplinite toate condițiile. Această instituție trebuie, așadar, să se limiteze la a constata că instituția competentă dintr-un alt stat membru fie a acordat efectiv persoanei interesate prestații familiale, fie a refuzat să le acorde beneficiarului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 februarie 1983, Robards, 149/82, EU:C:1983:26, punctul 11).
- 58 În speță, din decizia de trimitere reiese că, la momentul introducerii cererii inițiale de alocații familiale în Germania, acest stat membru a admis cererea în temeiul competenței sale în calitate de stat membru prioritar fără a declanșa mecanismul prevăzut la articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul nr. 987/2009.
- 59 Numai cu ocazia unei verificări ulterioare, ca urmare a unei modificări a legislației aplicabile în Polonia, Republica Federală Germania a considerat că legislația sa nu mai era prioritară, în sensul articolului 68 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 883/2004, și a informat cu privire la aceasta atât beneficiarul alocațiilor familiale, cât și instituția poloneză competentă, aceasta din urmă fiind chemată, în conformitate cu mecanismul introdus prin articolul 68 alineatul (3) din regulamentul amintit, să trateze cererea ca și cum i-ar fi fost prezentată direct la data introducerii sale la instituția germană competentă.
- 60 În această privință, trebuie precizat că noțiunea de „cerere”, care nu poate fi asimilată faptului de a primi o prestație periodică din partea autorităților unui stat membru, necesită un demers administrativ din partea persoanei interesate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 2022, Chief Appeals Officer și alții, C-3/21, EU:C:2022:737, punctul 31), asemenea celui efectuat de reclamantul din litigiul principal, care a răspuns la chestionarul trimis în cadrul unei proceduri de control al dreptului la alocații familiale pentru a confirma datele furnizate.
- 61 În ipoteza în care sunt îndeplinite toate celelalte condiții de formă și de fond prevăzute de legislația poloneză pentru acordarea alocațiilor familiale, Republica Polonă nu poate invoca argumente de natură pur formală în legătură cu această cerere pentru a refuza acordarea prestațiilor familiale. Acest lucru este valabil cu atât mai mult cu cât motivele pentru care o persoană refuză sau nu intenționează să introducă o cerere formală nu au niciun efect asupra răspunsului dat de Curte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, punctul 54).

- 62 În aceste condiții, atunci când instituția poloneză, competentă cu titlu prioritar, nu efectuează plata prestațiilor familiale în discuție în litigiul principal și se abține să adopte o poziție cu privire la cererea de transmitere, instituția germană, în calitate de primă instituție sesizată, va trebui, desigur, să plătească prestațiile prevăzute în temeiul legislației sale, dar ulterior va putea solicita instituției competente poloneze rambursarea cuantumului prestațiilor familiale care îl depășește pe cel care îi revine în temeiul dispozițiilor Regulamentului nr. 883/2004.
- 63 Astfel cum Curtea a statuat deja, în conformitate cu dispozițiile articolului 68 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 și ale articolului 60 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 987/2009, instituția statului membru competent cu prioritate și instituția statului membru competent în subsidiar sunt legate reciproc și revine acestor două instituții sarcina de a examina împreună cererea depusă de solicitantul prestațiilor familiale la una dintre ele [a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 noiembrie 2021, Finanzamt Österreich (Alocații familiale pentru lucrătorii umanitari), C-372/20, EU:C:2021:962, punctul 66].
- 64 În plus, din principiul cooperării loiale, astfel cum este concretizat la articolul 60 alineatul (5) din Regulamentul nr. 987/2009, precum și la articolul 84 din Regulamentul nr. 883/2004, rezultă că un stat membru poate solicita unui alt stat membru rambursarea excedentului prestației familiale, inclusiv pentru trecut, în măsura în care condițiile de formă și de fond prevăzute în reglementarea celui de al doilea stat membru sunt considerate îndeplinite pentru trecut.
- 65 Orice altă interpretare, care ar consta în a reproșa uneia dintre instituțiile competente o lipsă de colaborare în ceea ce privește cuantumul alocațiilor familiale ce trebuie plătite beneficiarului sau care ar impune acestuia din urmă să procedeze la rambursarea sumelor plătite de o instituție, dar a căror plată nu îi revenea acesteia, ar contrazice în mod clar obiectivul regulilor de prevenire a cumulului, care urmăresc să garanteze beneficiarului prestațiilor plătite de mai multe state membre un cuantum total al prestațiilor care este identic cu cuantumul prestației celei mai favorabile care îi este datorată în temeiul legislației unuia singur dintre aceste state (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 octombrie 2010, Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, punctul 58 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 18 septembrie 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punctul 42 și jurisprudența citată).
- 66 În acest context, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 76 alineatul (4) din Regulamentul nr. 883/2004, deși autoritățile vizate de acest regulament sunt obligate să răspundă tuturor solicitărilor într-un termen rezonabil și să comunice persoanelor în cauză orice informație necesară pentru exercitarea drepturilor ce le sunt conferite de acest regulament, aceste persoane sunt obligate, în ceea ce le privește, să informeze instituțiile din statul membru competent și din statul membru de reședință, în cel mai scurt termen, cu privire la orice modificare a situației lor personale sau familiale care aduce atingere drepturilor la prestațiile prevăzute de regulamentul menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 2022, Chief Appeals Officer și alții, C-3/21, EU:C:2022:737, punctul 34).
- 67 În speță, în ipoteza în care ar trebui să se rețină că declarația reclamantului din litigiul principal, potrivit căreia soția sa nu lucrează în Polonia, nu corespunde realității, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere, remedierea unei astfel de nerespectări a obligației de informare nu ar consta însă în recuperarea prestațiilor în temeiul articolului 68 din Regulamentul nr. 883/2004, ci în aplicarea unor măsuri proporționale prevăzute de dreptul național care, în conformitate cu articolul 76 alineatul (5) din acest regulament, trebuie, în plus, să respecte principiile echivalenței și efectivității (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 2022, Chief Appeals Officer și alții, C-3/21, EU:C:2022:737, punctul 43).

- 68 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 68 din Regulamentul nr. 883/2004, care stabilește regulile de prioritate în caz de cumul de prestații familiale, trebuie interpretat în sensul că, deși nu permite instituției dintr-un stat membru a cărui legislație nu are prioritate potrivit criteriilor prevăzute la alineatul (1) al acestui articol să solicite persoanei interesate rambursarea parțială a unor astfel de prestații plătite în acest stat membru, ca urmare a existenței unui drept la aceste prestații prevăzute în legislația unui alt stat membru aplicabilă cu prioritate, în condițiile în care nicio prestație familială nu a fost stabilită și nici plătită în acest alt stat membru, el permite totuși acestei instituții să solicite instituției competente cu prioritate rambursarea cuantumului prestațiilor care îl depășește pe cel care îi revine în temeiul dispozițiilor regulamentulului menționat.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

- 69 Ținând seama de răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la cea de a doua și la cea de a treia întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 70 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială

trebuie interpretat în sensul că,

deși nu permite instituției dintr-un stat membru a cărui legislație nu are prioritate potrivit criteriilor prevăzute la alineatul (1) al acestui articol să solicite persoanei interesate rambursarea parțială a unor astfel de prestații plătite în acest stat membru, ca urmare a existenței unui drept la aceste prestații prevăzute în legislația unui alt stat membru aplicabilă cu prioritate, în condițiile în care nicio prestație familială nu a fost stabilită și nici plătită în acest alt stat membru, el permite totuși acestei instituții să solicite instituției competente cu prioritate rambursarea cuantumului prestațiilor care îl depășește pe cel care îi revine în temeiul dispozițiilor regulamentulului menționat.

Semnături